

Fågelhobby

Ett multimediaforum för hobbyfågelentusiaster

Nr.5 2024 • Årgång 54 • www.fagelhobby.nu

Bli medlem i en fågelförening

Bohuslän-Dals Fågelhobby (BDF)

David Andersson
Mob 0730-590232

bdf@fagelhobby.nu

www.bdfhobby.eu

Dalarnas burfågelförening (DBF)

Ann-Marie Green
Tel 0241-230 95

dbf@fagelhobby.nu

www.dalarnas-burfagel.se

Ekens fågelhobby (EFH)

Michael Thoresten
Kärrvägen 6, 375 22 Mörrum

efh@fagelhobby.nu

www.ekensfagelhobby.nu

Göteborgs Fågelförening (GBF)

Maria Ahlström
Mob 0705-495970

info@gbfhobby.se

www.gbfhobby.se

Jönköpings läns fågelförening (JLF)

Martin Simonsson
Mob 0703-209571

jlf@fagelhobby.nu

www.jlf.gojor.se

Kristianstads Fågelhobby (KFH)

Anders Nilsson
Mob 0706-350114

kfh@fagelhobby.nu

Kullabygdens Fågelförening (KFF)

Kjell Friberg
Mob 0707-688322

kff@fagelhobby.se

www.kullabygdensfagelforening.se

Malmö Burfågelförening (MBF)

Tord Widell
Mob 040-947117 eller Mob 0702-610789

tordwidell@msn.com

www.mbf@fagelhobby.nu

Ringsjöbygdens Burfågelklubb (RBK)

Daniel Walther
Mob. 0709-666675

www.ringsjobygdensbk.se

Stockholms Burfågelförening (SBF)

Karl-Erik Tenglin
Mob 0706-21 04 70

sbf@fagelhobby.nu

www.sthlmburfagel.se

Upplands Fågelhobby (UFH)

Kristina Lennartsson
Mob 0734-059522

ufh@fagelhobby.nu

www.ufh.nu

Öresunds Fågelförening (ÖFF)

Roland Olsson
Mob 0707-174958

off@fagelhobby.nu

www.oresundsfagelforening.se

I detta nummer

Föreningskontakter SF	2
Redaktion - Annons - Web	3
Veterinärkontakter	4
Infosida	4
Undulater / mutation	5
Foder	10
Finkar	▶ 24
Tamfåglar / friflygning	▶ 30
Parakiter / bevarande	▶ 41
Annonsuppfödare	47

Omslagsbild:

Undulat

Bild:

Berndt Hildebrant

Fågelhobby

Redaktören har ordet!

FÅGELHOBBY NR.5 publik igen!

Fågelhobby distribueras digitalt kostnadsfritt på Förbundets hemsida.

www.fagelhobby.nu

Högre läsvärde.

Du kan i realtid se video, filmer som "kryddar" artiklarna.

Ulf Zakariasson, redaktör

REDAKTÖR & ANSVARIG UTGIVARE

Ulf Zakariasson

redaktor@fagelhobby.nu

ANNONSER

Lars Collovin

annons@fagelhobby.nu

WEBMASTER

Anna Norén

webmaster@fagelhobby.nu

Veterinärkliniker med
specialistkompetens fågelmedicin
Djursjukhuset Blå Stjärnan Göteborg
www.blastjarnan.se

Evidensia Djurkliniken Roslagstull
www.evidensia.se /djurkliniken-roslagstull-1.0.2084.1

Fågelkliniken i Lomma
www.fagelkliniken.se

Mälaren Smådjursklinik
www.malarensmadjur.se

Veterinärkliniker som tar emot fåglar

AniCura Kalmar Djursjukhus 0480-270 50

Djurkliniken i Skellefteå 0910-560 04

Djurkliniken Norrtälje 0176-224455

Evidensia Djursjukhuset
Gammelstad 0920-253020

Evidensia Djursjukhuset Malmö 040-552 200

Upplands Väsby Djursjukhus 08-59030708

Veterinärkliniken i Kalmar 0480-980120

Svenska förstauppfödningar

Det har inte inkommit protest mot nedanstående uppfödning. Den är nu registrerad som svensk förstauppfödning i Svensk Fågelhobbys förstauppfödningregister.

Svarthalsad arassari
(*Pteroglossus aracari*)
Uppfödare: Lars & Catarina Collovin
Öresunds Fågelförening

Bli medlem och få tidningen Fågelhobby!

Tidningen Fågelhobby kommer ut med 6 nr per år och ingår i medlemsavgiften när du går med i en lokal förening som är ansluten till Riksförbundet Svensk Fågelhobby.

Kontaktpersoner till lokalföreningarna hittar du på första uppslaget i denna tidning. I lokalföreningarna anordnas trevliga träffar, fågelresor m.m.

Att besöka din fågelförenings medlemsmöten ger dig tillgång till erfarenheter bland övriga medlemmar och föredragshållare i olika ämnen.

Besök
www.fagelhobby.nu

Undulatens färgämnen

Av Karin Markström, Svenska undulatklubben

Trots att undulater finns i massor av olika färger så har de faktiskt bara två färgämnen, psittacin och melanin. Psittacin är det gula färgämnet och melanin det svarta, som drar åt blått.

Men vad är det då som gör att vi ser alla dessa andra färger? Jo det är när ljuset faller på fjädrarnas olika fjäderstrukturer som gör att vi upplever olika "färger". En optisk effekt, precis som regnbågen.

Undulaterna delas upp i två serier: grön och blå. Där en grön undulat är gul, är en blå undulat vit. Det syns i ansiktet

och mellan de svarta ränderna på huvudet och vingarna. (Detta gäller inte på de gulmaskade, som behandlas i ett eget kapitel) Om en fågel saknar det gula färgpigmentet upplevs fågeln blå. En grön undulat har alltså ett pigment mer än de blå och upplevs därför grön. Blandar man gul och blå vattenfärg så blir det grönt.

Undulater, från vänster, i bild: blå, grön och gulmaskad

Bild Andreas Lischka

Den vilda undulaten har ljusgrön kroppsfärg, gult huvud, svart mönster på vingarna och mörkblå stjärtfjäder. Genom aveln har det sedan kommit fram många olika mutationer, och fler lär säkert komma i framtiden.

En albino i blå serie har inga färgpigment och blir helt vit i fjäderdräkten. En albino i grön serie kallas Lutino och blir helt gul.

Det är melaninet som saknas hos ino-fåglarna. Albino och lutino är samma mutation med den enda skillnaden att det är en blå eller en grön fågel i grund och botten.

För att underlätta vid förklaringen fortsättningsvis kommer jag skriva att en fågel ÄR grön även om den alltså inte har något grönt pigment osv.

Undulat Kobolt

Bild Davie Bicker

Undulat mauve

Bild Davie Bicker

Mörkfaktorerna bestämmer färgnyansen

Undulater delas alltså först och främst upp i två färger. Den gröna och den blå. Beroende på hur många mörkfaktorer fågeln har får den en bestämd blå eller grön nyans.

Det finns tre gröna färger; Ljusgrön, mörkgrön och olivgrön.

0 mörkfaktor = Ljusgrön

1 mörkfaktor = Mörkgrön

2 mörkfaktorer = Olivgrön

Det finns på samma sätt tre olika blå färger; himmelsblå, kobolt och mauve.

0 mörkfaktor = Himmelsblå

1 mörkfaktor = Kobolt

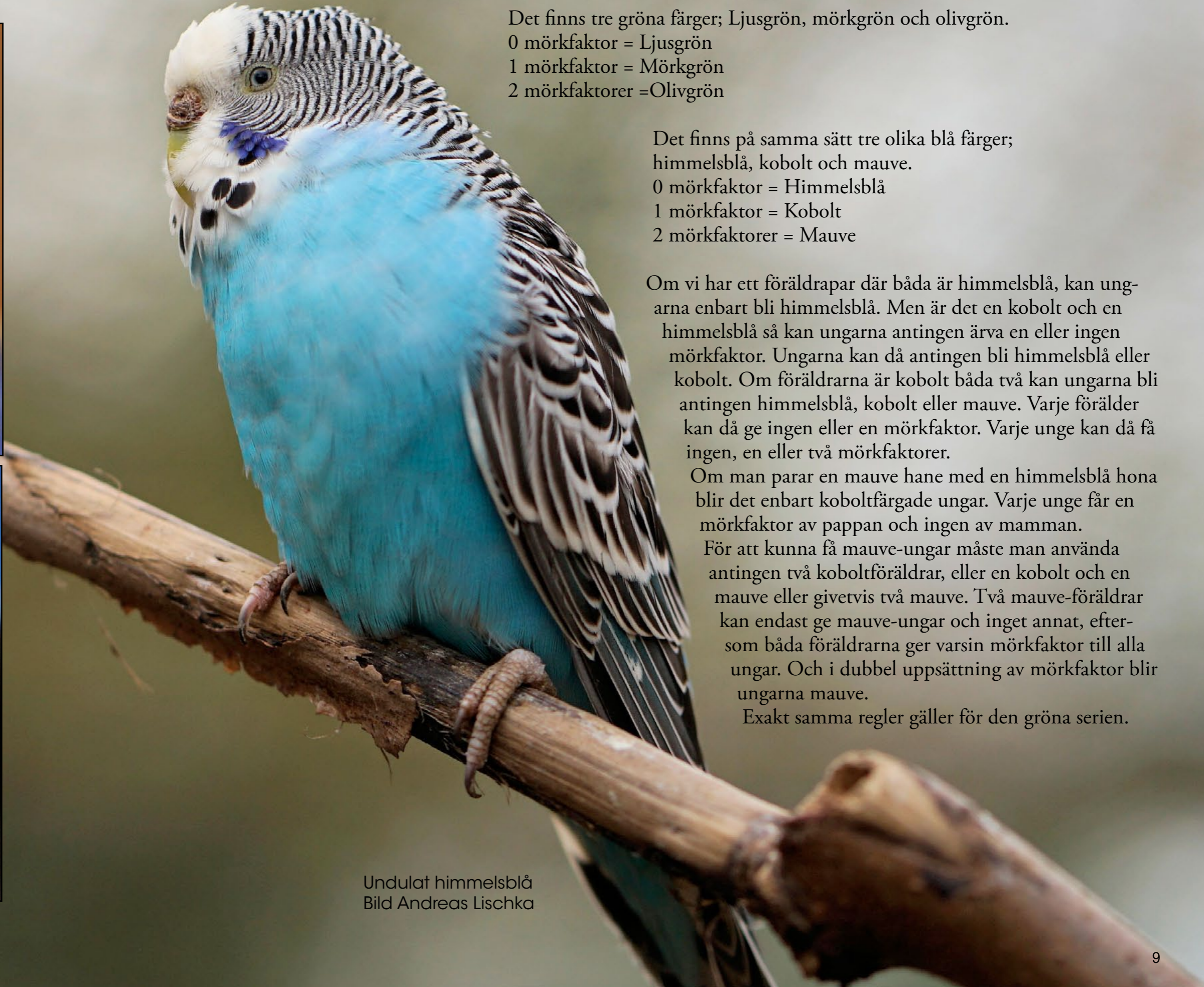
2 mörkfaktorer = Mauve

Om vi har ett föräldrapar där båda är himmelsblå, kan ungarna enbart bli himmelsblå. Men är det en kobolt och en himmelsblå så kan ungarna antingen ärva en eller ingen mörkfaktor. Ungarna kan då antingen bli himmelsblå eller kobolt. Om föräldrarna är kobolt båda två kan ungarna bli antingen himmelsblå, kobolt eller mauve. Varje förälder kan då ge ingen eller en mörkfaktor. Varje unge kan då få ingen, en eller två mörkfaktorer.

Om man parar en mauve hane med en himmelsblå hona blir det enbart koboltfärgade ungar. Varje unge får en mörkfaktor av pappan och ingen av mamman.

För att kunna få mauve-ungar måste man använda antingen två koboltföräldrar, eller en kobolt och en mauve eller givetvis två mauve. Två mauve-föräldrar kan endast ge mauve-ungar och inget annat, eftersom båda föräldrarna ger varsin mörkfaktor till alla ungar. Och i dubbel uppsättning av mörkfaktor blir ungarna mauve.

Exakt samma regler gäller för den gröna serien.

Undulat himmelsblå
Bild Andreas Lischka

Nutrition av sällskapspapegojor del 1 Diet i det vilda kontra avikulturen

<http://stud.epsilon.slu.se> (2016)

SLU, Fakulteten för veterinärmedicin och husdjursvetenskap.

av Frida Johnsson, Uppsala

Papegojfåglar, psittaciformes, är en ordning innehållande omkring 360 arter, indelade i tre familjer: loris och lorikiter (*loriidae*), kakaduor (*cacatuidae*) och papegojor (*psittacidae*) (Clements et al., 2015).

En hel del av dessa arter hålls som sällskapsfåglar.

En undersökning av Statistiska Centralbyrån utförd på uppdrag av Agria såg att det fanns 43 101 hushåll i Sverige som höll sällskapsfågel år 2012 (Agria, 2012). Dieten hos dessa olika arter skiljer sig åt i det vilda, och nedan tas exempel på frötätande och frö- och fruktätande papegojfåglar upp.

Malnutrition hos papegojfåglar är ett område inom veterinärmedicinen som har varit relevant under en längre tid tillbaks och fortsätter att vara så idag. J. D. Wallach benämnde redan 1979 att malnutrition hos exotiska djur, däribland papegojor, var vanligt att se i praktiken (Wallach, 1979). I en sammanställning från 2001 av nutrition av papegojfåglar beskrivs det fortfarande som ett av de mest kliniskt relevanta hälsoproblemen (Koutsos et al., 2001a). Redan 1995 börjar även hälsoproblem beroende på ett överskott av näringsämnen tas upp, till skillnad från de bristsjukdomar som tidigare varit vanliga (Bauck, 1995).

Flera veterinärer med speciell inriktning på fåglar anser att dessa problem kommer sig av okunskap (Forbes, 1998; Brightsmith, 2012). Eftersom det idag finns en stor brist på studier av papegojfåglars diet och näringsbehov i det vilda (Hess, 2002; Brightsmith, 2012; Koutsos, 2001), har istället data om hönsfåglars näringsbehov i många fall extrapolerats till papegojor. Viktigt är dock att komma ihåg att höns är särskilt avlade för produktion och för äggläggning, och att deras behov därför måste antas skilja sig från sällskapspapegojornas. Det är bland fågelägare fortfarande vanligt att utfodra sina fåglar med de färdiga fröblandningar som finns i handeln (Brightsmith, 2012), men idag finns även färdigfoder i form av pellets att köpa.

Material och metoder

Databaser som använts är Web of Science och google scholar, med sökorden parrot* AND psittac* AND nutrition

Vilda undulater äter majs.

Bild Pixabay

OR diet* OR feed* AND health OR deficiency. Källor från huvudartiklar som verkat relevanta har sedan använts. För studier om papegojfåglars diet i det vilda har deras olika latinska namn, *Melopsittacus undulatus* för undulat, *Nymphicus hollandicus* för nymfkakadua, *Agapornis*

för dvärgpapegoja, *Ara* för ara och *Amazona* för amazopapegoja, använts tillsammans med diet* OR feed OR food. Slutligen har även för artiklar om sjukdomstillstånd specifika sökord som atherosclerosis och vitamin A använts.

Diet i det vilda

Frätande papegojfåglar, undulater (*Melopsittacus undulatus*) är små frätande papegojfåglar som härstammar från Australien (Earle, 1991). I det vilda har de observerats äta 30 olika frön (Wissink-Argilaga et al., 2015) och proteinmängden i deras föda har uppmätts till ca 10% (Earle, 1991).

Nymfkakaduan (*Nymphicus hollandicus*) härstammar även den från Australien. Studier av den vilda nymfkakaduan har visat att den äter 29 olika fröer, av vilka 17 stycken var gräsfröer och 8 stycken icke-grässorter. Huvuddelen av dieten bestod av durra, solrosfrö och vete. Krävorna från 106 fåglar undersöktes i studien och endast en av dem innehöll rester av insekter (Jones, 1987). Den optimala proteinmängden i nymfkakaduors diet har vidare via experiment uppmätts till 11% för vuxna fåglar (Koutsos et al., 2001b) och till 20% för växande ungar (Roudybush, 1986).

Nymfkakaduan tittar skeptiskt på maten som erbjuds.
Bild Pixabay

Dieten hos Fischers dvärgpapegoja (*Agapornis fischeri*) har av Mwangomo et al. studerats i Tanzania. Krävinnehållet av 10 fåglar studerades, och visades bestå av nästan bara frön. Även spår av övriga växtdelar sågs dock (Mwangomo et al., 2008). Dodman et al. (2010) studerade den svartkindade dvärgpapegojan (*Agapornis nigrigenis*) i Zambia, och såg att den föredrog odlade sädeslag, och durra och hirs när det kom till frön. De observerades även äta vilda gräsarter och frukt.

Rödhuvad dvärgpapegoja.
Bild Pixabay

Soldatara äter nöt.
Bild Pixabay

Frö- och fruktätande papegojfåglar
I en studie utförd av Brightsmith et al. i Peru undersöktes krävinnehållet på tio föräldramatade ungar av ljusröd ara (*Ara macao*). Det visade sig bestå av frön, frukt, blommor, insektslarver, trädbark och jord. Jorden anses intas för att kompensera för den brist på mineraler, framförallt natrium, som den övriga dieten ger. Proteinhalten av ungaras diet visade sig ligga på omkring 23,5%, och fetthalten på 28,6% (Brightsmith et al., 2010). Soldataror (*Ara rubrogenys*) ob-

serverades äta sju olika sorters frukt och därtill fröer, framförallt majs, i en studie gjord i Bolivien. De sågs även tugga på löv, kvistar och grenar (Pitter, 1995). I östra Venezuela observerades dieten hos 23 vuxna grönvingade aror (*Ara chloropterus*). Även dessa aror åt sju olika sorters frukt. Fröinnehållet i dieten visades trots detta vara över 90% (Norconk, 1997). Även i en studie i västra Amazonas observerades att bark var en del av dieten hos grönvingade aror och blågula aror (*Ara ararauna*) (Lee et al., 2014).

Blågul ara äter frukt.
Bild Pixabay

Amasonpapegojor i västra Amazonas sågs leva på frukt, blommor och fröer. Proportionen fröer i dieten var för den gulpannade amasonen (*Amazona ochrocephala*) 38% och för den sydliga mjölnaramasonen (*Amazona farinosa*) 58% (Lee et al., 2014). Melo et al. observerade i en studie utförd i Brasilien att den orangevingade amasonen (*Amazona amazonica*) åt frukter och frön, och föredrog majs när det kom till frön. De åt både omogen och mogen cashew (Melo et al., 2014).

I Stuttgart, Tyskland, lever en grupp ferala blåpannade (*Amazona aestiva*) och gulhuvade amasoner (*Amazona oratrix*). Ursprungligen lever dessa fåglar i mellersta och södra delarna av Amerika. I Tyskland observerades vintern 2011/2012 omkring 46 stycken gulhuvade amasoner tillsammans med några stycken blåpannade. Deras diet bestod av 56% frukt/frön, 12% blommor, 10% bark, 10% knoppar, 7% skott och 5% löv och barr. Totalt utgjordes deras diet av 64 olika växttaxa. 33% av dieten bestod av växter som är antingen toxiska eller bittra i smaken. De åt även omogen frukt. Dessa system kanske är för att minska konkurrensen med andra växtätande inhemska djur (Martens et al., 2013).

Gulpannad amason.
Bild Pixabay

Orangevingad
amason.
Bild Pixabay

Individ till individ

Näringsbehovet för en fågel bör inte antas vara det samma för individer av samma art, då det finns många övriga faktorer att beakta. Till exempel behöver den häckande fågeln (vid parning, äggläggning, ruvning och uppmatning av ungarna) mer energi än icke-äckande. Samma gäller för sjuka individer och ruggande individer, eftersom förlusten av fjädrar både ger mindre värmeisolering än vanligt och mer protein behövs för att bygga upp de nya fjädrarna (Koutsos et al., 2001a). Slutligen har växande ungar och fåglar som lever i mer utsatta miljöer, till exempel som hålls utomhus och utsätts för ett kallt klimat, ett högre behov av energi (Forbes, 1998).

Diet i fångenskap - Pellets

Idag finns flera olika färdigfoder på marknaden. I Tabell 1 nedan följer en jämförande sammanställning över innehållet i pellets från tre olika företag som kan köpas i Sverige: Harrison's bird food, Versele-laga och HARI (Hagen Avicultural Research Institute). För de olika företagen har vanligt basfoder (blå text) jämförts med pellets för fåglar med speciella behov, till exempel häckande fåglar, växande ungar, ruggande eller sjuka fåglar (röd text). Gemensamma ingredienser är skrivet i svart text. För Versele-laga har även pellets för små papegoj (papegoj) och pellets för stora papegoj jämförts.

Tabell 1.

Innehållsförteckning av åtta stycken olika pellets för fåglar som finns på den svenska marknaden. Blå text visar innehåll av basfoder och röd text av foder för fåglar med speciella behov. Svart text visar gemensamt innehåll.

	Harrison's		Versele-laga (stora papegoj)		Versele-laga (små papegoj)		HARI	
Protein (%)	14,2	18,5	15	19	14	18	min 13	22
Fett (%)	7,9	13,1	16	16	8	8	min 7	11
Fibrer (%)	6,3	8,7	3,5	3,5	3,5	3,5	max 3,5	3,5
Kalcium (%)	0,34	0,36	0,9	0,9	0,9	0,9	min 0,8	1
Fosfor (%)	0,39	0,45	0,3	0,6	0,6	0,6	min 0,6	0,8
Fröer, spannmål, frukt, etc	majs, korn, hirs, sojaböner, jordnötter, solrosfrön, linser, gröna ärtor, havre, alfalfafrön, ris, chiafrön		sädesslag, frö, frukt (min 5%)		sädesslag, frö (min 50% hirs), frukt (min 5%)		majs, sojaböner, vete, solrosfrö, brunt ris, alfalkoncentrat, havre, linfrö, torkad tomat, torkad rödbeta	
Vitaminer	A, B ₁ , B ₂ , B ₃ , B ₅ , B ₆ , B ₇ , B ₉ , B ₁₂ , D ₃ , E, tokoferol (vit E), D ₁ -tokoferylacetat (vit E), K ₁		A, B ₁ , B ₂ , B ₃ , B ₆ , B ₇ , B ₉ , B ₁₂ , C, D ₃ , E		A, B ₁ , B ₂ , B ₃ , B ₆ , B ₇ , B ₉ , B ₁₂ , C, D ₃ , E		A, B ₁ , B ₃ , B ₅ , B ₆ , B ₇ , B ₈ , B ₉ , B ₁₂ , C, D ₃ , E	
Övrigt	aska, montmorillonitlera, havssalt, solrosolja, vegetabilisk olja, kelp, rosmarin, alger, kalciumkarbonat, lecitin (fett), mangansulfat, kopparsulfat, natriumselenit		kolinklorid, B-karoten, jod, koppar, mangan, zink, selen, antioxidanter, konserveringsmedel, protein (lvsin, metionin, cystin, treonin, tryptofan), växtproteinextrakt, socker		kolinklorid, B-karoten, jod, koppar, mangan, zink, selen, antioxidanter, konserveringsmedel, protein (lvsin, metionin, cystin, treonin, tryptofan), växtproteinextrakt, socker, färgämne		kolinklorid, B-karoten, Omega-3 fettsyra, Omega-6 fettsyra, rapsolja, rosmarin, kalciumkarbonat, lecitin (fett), zinkoxid, manganoxid, kopparsulfat, kalciumjodat, natriumselenit, kelp, apelsinolja, bananolja, jäst, kalciumvätefosfat	

De pellets som jämförts är Harrison's Adult lifetime och High Potency, Versele-lagas NutriBird P15, P19, B14, B18 och HARIs Lifetime Formula och High Performance Formula.

Vanliga dieter i fångenskap

I fångenskap är det vanligt att fågelägare ger de färdiga fröblandningar som finns på marknaden till sina papegoj (Hess et al., 2002). Detta beror mycket på otillräcklig kunskap om de olika arternas diet och behov i det vilda, men sättet på vilket fröblandningarna marknadsförs bidrar också till problemet. Ytterligare ett problem är att fåglar är kräsna och själva plockar ut vad de mest tycker om ur en färdig fröblandning, och detta är vanligtvis de fröer med högst fett- och energimängd (Brightsmith, 2012).

Hess et al. gjorde år 2002 en studie över vilka olika dieter som vanligtvis gavs till sällskapspapegoj och vilken näringsmängd dessa innehöll. Totalt ingick 135 papegoj i studien, bestående av 25 nymfkakaduor, 20 undulater, 18 grå jakos (*Psittacus erithacus*), 14 amasoner, 10 kakaduor (*Cacatua* spp), 10 aror, 7 dvärgpapegoj, och övriga papegoj. Fåglarna delades in i följande grupper utifrån vilken diet de fick: (1-25% pellets), (25-50% pellets), (50-75% pellets), (75-100% pellets), (100% frö) och (frö + färsk föda).

Generellt sett sågs brist på protein, vitamin A, vitamin D₃, kalcium och fosfor i dieterna. Fåglar som åt mycket frö hade brist på vitamin A, vitamin D₃ och kalcium, och fåglar som åt mycket färsk föda fick i sig för lite protein.

Proteinbrist sågs hos 80% av fåglarna, vitamin A-brist hos 57,8%, vitamin D-brist hos 98,5%, kalciumbrist hos 95,6% och fosforbrist hos 92,6%. Dessutom åt 77% av fåglarna mer än dubbelt så mycket som det rekommenderade fettbehovet 10% (Brightsmith, 2012), och 59,2% av fåglarna åt mer än tre gånger så mycket. Däremot åt endast 21,4% av fåglarna mindre vitamin E än rekommendationen. De fodergrupper som åt mer pellets fick dock i sig mer vitamin E än de övriga. Gruppen som åt (100% frö) fick i sig mer fett och energi än de andra grupperna, och dessutom signifikant mindre vitamin A (Hess et al., 2002). En annan studie utförd 2012 av D. J. Brightsmith undersökte sammansättningen av olika dieter som gavs till sju vuxna amasonpapegojor. Fyra av fåglarna gavs följande dieter under olika faser i experimentet: inledningsvis (60% pellets, 22% färsk föda, 18% frö), sedan (75% pellets och 25% färsk föda), och slutligen (100% pellets). De andra tre fåglarna fungerade som kontrollgrupp och fick samma diet som hela gruppen fått innan experimentets början.

I ett försök där tre vuxna grå jakos gavs en diet bestående av (23% pellets, 49% färsk föda, 28% frö). Den färska födan bestod av äpple, selleri, morötter, vindruvor och majs. Resultatet visade att energimängden var för hög för alla olika dieter. Proteinmängden var över minimirekommendationen för alla dieter, men halten protein var lägre hos de som åt (75% pellets och 25% färsk föda). Alla dieter låg även under rekommendationen för natrium, och allra lägst låg den ursprungliga dieten bestående av (23% pellets, 49% färsk föda, 28% frö) (Brightsmith, 2012).

I ett försök där tre vuxna grå jakos gavs en diet bestående av frön, pellets, frukt och grönsaker sågs att de när de själva fick välja föredrog frön. Andelen pellets de åt uppgick till högst 22%. De näringsämnen som papegojorna led brist på var bland andra vitamin A, vitamin D, kalcium, fosfor och metionin (Ullrey et al., 1991).

Fortsättning i del 2

Dybowski's droppastrild

(*Euschistospiza dybowskii*)

Av Ingemar Nilsson, Helsingborg

Dybowski's droppastrild är en förhållandevis ny bekantskap inom fågelhobbyn. De första exemplaren lär ha kommit till Europa i början av 1960-talet och till Sverige kom de första exemplaren av Dybowski's droppastrild i slutet av 1960-talet.

Efter den första införseln var den mer eller mindre regelbundet förekommande i Sverige fram till importstoppet 2006, om än inte i något större antal genom åren. Efter importstoppet är den sparsamt, ja kanske närmast sällsynt inom den svenska fågelhobbyn medan den i den europeiska fågelhobbyn fortfarande förekommer.

Hemort

Dybowski's droppastrild hör i vilt tillstånd hemma i Afrika. Den påträffas i ett bälte från Sierra Leone i väster till södra Sudan i öster. Längden är 11-12 cm. För färgernas fördelning på fågeln, se färgbilden. Könen är, tycker jag, svåra att skilja åt,

när de flyger runt i en voljär. Enligt uppgifter i fågellitteraturen, finns det en rad könsskiljande karaktärer, såsom att honan har mindre rött i vingen, är mattare i färgen, har fler vita fläckar vid sidorna och har mindre röd ögonring än hanen. På mina exemplar stämde ovanstående inte alls in. Med fåglarna i handen finns det dock en 100% säker metod, nämligen att hanen har svart buk och undre svarta stjärtäckfjädrar och honan är grå på de här ställen. Dybowski's droppastrild är uppfödd för första gången i Sverige 1970 av Ralph Zackrisson, GBF.

I fågelhobbyn

Vissa fågelägare anser Dybowski's droppastrild för att vara en skygg fågelart, men det är inte min erfarenhet av arten. Visst, går man rakt fram till voljären hoppar de in i skydd, men sätter man sig ner på en stol en stund, kommer de snart fram, hoppar runt på botten/marken ivrigt letande efter föda, såsom olika små insekter. Enligt mina observationer passar inte Dybowski's droppastrild till att hålla i en bur utan den rätta platsen för den här arten är svagt befolkade voljäer tillsammans med andra fredliga arter. Till skillnad från många andra praktfinkarter vistas Dybowski's droppastrild gärna i de nedre regionerna av voljären. För att de här fåglarna skall trivas är det därför viktigt, att sätta upp lite grenar lågt ner i voljären och detta är synnerligen angeläget om man önskar häckning av Dybowski's droppastrild.

SE VIDEO <https://www.youtube.com/watch?v=tQHVVAGrUGs>

SE VIDEO <https://www.youtube.com/shorts/8PQ5DVmSWBo?app=desktop&chrd=1>

Föda

Dybowski's droppastrild har ett långt och smalt näbb, vilket indikerar att insekter utgör en betydande del av födan i vilt tillstånd. Inom fågelhobbyn äter de här fåglarna gärna småkorniga frön av olika hirssorter och mina fåglar tar också, något förvånande, gärna småkornigt kanariefrö. Alltså en god finkblandning utgör grundfödan för fåglarna. Utöver detta skall de ha tillgång till hirskolv och få några vita mjölmaskar varje dag. Naturligtvis kan man också pröva och ge dem "myrugg", frysta pinkies (fluglarver), fryst buffalo (mikromask) eller vita mygglarver varje dag, men mina fåglar har alltid föredragit vita mjölmaskar när det gäller levande foder. Som sedvanligt skall de också ha tillgång till friskt vatten varje dag, vitaminer en gång i veckan och snäckskal/krossade äggskal.

Dybowski's droppastrild vid foderskålen
Bild Tomasz Doron

Dybowski's droppastrild
Bild Tomasz Doron

Häckning

Som häckfågel, menar jag, att man får klassificera Dybowski's droppastrild som en medelsvår/svår fågelart att få en kull ungar på pinnen av men ingalunda en omöjlig uppgift och den är uppfödd ett flertal gånger genom åren i Sverige. Vid häckningsförsök är den rätta platsen för Dybowski's droppastrild, som tidigare nämnts, en voljär som är svagt befolkad. Mina par av Dybowski's har alltid uppträtt fredligt gentemot andra arter. I en voljär som innehåller Dybowski's är det viktigt, att det finns bomöjligheter i den lägre delen av voljären. I huvudsak bygger de sitt bo någonstans mellan 0-100 cm från golvet/marken. De bygger

gärna sitt bo i ett flätat korgrede, men finns möjligheten bygger de ofta fritt i grenverket eller direkt på marken på ett skyddat ställe. Till byggmaterial fungerar både kokosfiber och torrt gräs och boets insida fodras med förkärlek med några fjädrar eller lite djurhår. Kullen består som hos de flesta praktfinkar av fyra-fem ägg, äggen ruvas drygt två veckor och tre veckor efter kläckningen lämnar ungarna boet. Till uppmatning av ungar har mina par Dybowski's droppastrild i första hand använt vita mjölmaskar, hirskolvar och småkornigt kanariefrö. Äggfoder, grott frö och halvmoget gräsfrö har mina par varit totalt ointresserade av när de haft ungar i boet. Finkblandning

och "myrugg" av den svarta tuvmyran har hemma hos mig haft ett begränsat intresse som uppmatningsfoder. Under ungarnas första levnadsdagar kan de dock äta en del "myrugg", speciellt om mjölmaskarna är av den lite större typen. Andra fodermedel att prova under ungarnas första botid kan vara pinkies, vita mygglarver och buffalo, just pinkies verkar nästan alla småfåglar äta. I den senare delen av ungarnas botid, har frön från hirskolvar utgjort en betydande del av uppmatningsfodret. En sak är jag avgjort övertygad om, att någon typ av levande foder är ett "måste" för att få en kull Dybowski's droppastrilder på pinnen. Mina par av Dybowski's droppastrilder har accepterat bokontroller, men dylika skall alltid ske med måtta och sans. När ungarna lämnar boet liknar de mycket föräldrarna, men saknar de vita dropparna vid sidan och har ljusare mungipor. Först när ungarna får den adulta fjäderdräkten vid tre till fyra månaders ålder, går det att se vilka som blir hanar.

Allmänt

Till sist kan det sägas, att Dybowski's droppastrild är en mycket trevlig bekantskap att ha i en blandad småfågelsamling och det är bara att hoppas att den kan bevaras inom fågelhobbyn. I vårt grannland Danmark utbjuds den till salu med en viss regelbundenhet av såväl fågelägare som på fågelmarknader medan det i Sverige är ytterst sällan den finns att köpa. Ytterligare ett plus med den här arten är, att den helst håller till i de nedre delarna av en voljär, vilka annars kan verka lite ödsliga, då majoriteten av praktfinkar helst vistas i voljärens övre delar. Vid skilda tillfällen har paren hemma hos mig delat voljär med vitt skilda arter såsom, maskbältofink, rödhuvad amadin, pärlhalsamadin, svartvit fröfink, dvärgsävfink och femfärgad nunna. Mellan Dybowski's och de här arterna har det aldrig varit någon form av aggression.

Allt i foderdjur till din hobby
-Till skandinaviens bästa priser
Frysta • Torkade • Levande

www.melorm.dk
Tørringvej 62 • Ildved • 7300 Jelling • tel: +45 22 64 52 51

Viktigt för fåglarna att få flyga

Av Tomas Wallner

Vingar är en av de mest typiska kännetecknen för fåglar i det vilda och i fångenskap.

Kroppen, skelettet, fjädrarna.

Allt specialanpassat av naturen och evolutionen för att möjliggöra förmågan att ta till luften för att fly, förflytta sig, leta mat, jaga och allt vad som nu kan tänkas ingå i en fågels vardagsliv.

Trots miljoner år på nacken är det först på senare år som fågelhobbyn på allvar har börjat förstå vikten och betydelsen av fåglarnas förmåga och behov av att inte bara sträcka på vingarna, utan faktiskt flyga. Det är detta som denna artikel ska handla om.

När jag som liten började plöja igenom bibliotekets alla böcker om tamfåglar och papegojor så fanns det inte många rader om flygning överhuvudtaget. De få rader som nämndes stod ofta under rubriken vingklippning där det diskuterades huruvida man skulle vingklippa sin fågel eller inte. Utgångspunkten var ofta fågelns säkerhet i en inomhusmiljö. Där kan finnas saker fågelns skulle kunna skada sig genom att ta en flygtur in i ett fönster eller upp i en takfläkt. Det diskuterades också om möjligheten att fågelns skulle kunna flyga iväg, om fönster eller dörrar stod öppna, eller om man hade med sig sin fågel på axeln när man vistades utomhus.

Omtanken om fågelns bästa fanns alltid där, men ingen av de böcker jag fick tag i under mina 12 första år, som fågelägare, lyfte fram den fysiska och psykologiska hälsoaspekten genom att våra fåglar får sig en ordentlig flygtur med jämna mellanrum.

Papegojor i det vilda, kan i regnskog och på grässtämper, flyga flera mil per dag för att få tag på mat, vatten, sovplats och lämpliga bohålor vid häckning. Har du en kroknäbb så kan du, med stor säkerhet, snegla bort mot burens och bevittna en bevingad, genetiskt betingad, långdistanslöpare. Det borde alltså vara självklart att vi regelbundet motionerar våra fåglar, som det är att vi motionerar våra hundar, hästar eller andra fysiskt aktiva husdjur. Så vad ska till för att vi inom fågelhobbyn, både Sverige och världen, enkelt och smidigt ska kunna erbjuda våra fåglar detta? Vad mer är möjligt för oss att bidra med till våra fåglars livskvalitet och hälsa?

SE VIDEO <https://www.youtube.com/watch?v=kBCtUwteORA>

Friflygande blågul ara
Bild Pixabay

Anatomi/Fysiologi och näring

Det finns nog många kloka ord och mycket kunskap man skulle kunna ta del av, om fåglars flygning och deras anatomi. I denna text väljer jag, denna gång, att fokusera på fågelns bröstmuskler, hjärta/lung funktion och fjäderdräkt. Förutsatt att din fågel är hel, ren och frisk så är det dessa tre saker, som vi som ägare, behöver hålla i topptrim och god kondition, om vi vill flygträna våra fåglar regelbundet.

Bröstmuskeln är fågelns största muskel och är den muskel fågeln använder när den slår med vingarna för att flyga. På vilda fåglar och fåglar i fångenskap, som har möjlighet att flyga, är denna muskel stor och vältränad. Precis som för oss människor är muskler en färskvara. Underhålls de inte genom fysiskt aktivitet eller träning så kommer de snart att tyna bort, tills vi börjar träna igen. Förutom att större muskler och ökad muskelmassa gör våra fåglar starkare och till bättre flygare, så kommer en välbehövlig bieffekt på köpet: ökad förbränning.

Många papegojor som vi håller som tamfåglar är överviktiga. De får i sig för mycket energirik föda, som de inte förbränner genom sina dagliga aktiviteter i eller utanför buren. När vi regelbundet flyger med våra fåglar så får de inte bara möjlighet att förbränna kalorier under själva flygturen, de kommer även att bygga upp mer muskelmassa i bl.a. bröstmusklerna, vilka kommer att behöva mer näring och energi även de dagar då fågeln inte får sträcka på vingarna. Att flygträna är ett utmärkt sätt att förebygga eller åtgärda övervikt hos din fågel.

Blågul ara.
Bild Pixabay.

Utöver bröstmusklerna, som bär din fågel genom luften när den flyger, behöver fågeln även en välfungerande hjärt/lungfunktion, som gör att den orkar fortsätta flyga längre än från tvsoffan till

köksbordet. Har fågeln fått flyga sedan den var en unge har den vanligtvis en hyfsad kondition, som gör att den kan flyga runt i vardagen utan att bli väldigt andfådd och ansträngd. Vill man börja

flygträna en ungfågel eller äldre fågel, som inte har flugit alls, eller väldigt lite bör man tänka på att inte träna fågeln för hårt eller länge i början. Låt den steg för steg få bygga upp bröstmusklerna och

konditionen. Hjärta och lungor är också organ, som behöver ställa om sig när fågeln börjar sin nya livsstil. När vi ställer om fågeln till denna nya livsstil kommer en bra kost och diet att bli A och O. För att deras kroppar ska kunna bygga upp och underhålla muskler, hjärta, en funktionell fjäderdräkt etc så behöver dom få i sig rätt byggstenar genom maten som vi ger dom. Att vi ska ge våra fåglar en bra, varierad diet är en självklarhet och något vi som fågelägare bör vara ordentligt inlästa på innan vi hämtar hem den art vi fallit för. Om vi väljer att börja flygträna våra fåglar blir detta dock ännu viktigare då fågelns kropp långsamt kommer att brytas ner om vi tränar den med flygning och sedan inte låter den fylla på med energi, näring och återhämtning. De positiva hälsoeffekterna, som t.ex. längre livslängd, kommer att utebli.

En positiv bieffekt av träning är att fåglar, som tidigare varit kinkiga med maten, helt plötsligt kan börja stoppa i sig nyttiga näringsrika saker, som de tidigare skytt, därför att deras kroppar nu är i behov av näringsämnen som finns i just den maten.

Fjäderdräkten behöver även den en näringsrik kost för att bli fin och hålla för en ordentlig flygtur. Ge fågeln regelbundna duschar så att den genom putsning kan hålla fjädrarna i bästa skick. Ett tips när man duschar sin fågel är att blanda i aloe vera juice i sprayflaskan du duschar din fågel med. Aloe vera är både välgörande för huden och fågeln får även i sig de många näringsämnen som finns i Aloeväxten. Fyll sprayflaskan med 1/3 Aloe vera och 2/3 vatten.

Gråpapegoja i bråk med hund. Bild Pixabay

Flygträning och beteende

Flygträningen kan även ha positiva effekter på papegojors beteende. Den kan tex lindra eller avhjälpa aggression hos tamfåglar. Papegojor har mycket rörelseenergi i sig. Vissa arter mer än andra, vissa individer mer än andra. När arter och individer, som har ett stort behov av fysisk rörelse, inte kan leva ut detta i sin bur eller i den innemiljö vi kan erbjuda, så kan detta leda till en frustrerad och understimulerad fågel. Den visar då oftast denna frustration, som aggression eller genom att bli väldigt destruktiv

med leksaker, föremål, fjäderplockning mm. Aggression hos våra tamfåglar kan ha många olika bakgrunder eller orsaker varav av bristen på fysisk motion kan vara en. Det kan vara bra att tänka på, om man försöker åtgärda problemet hos sin fågel, men inte når riktigt hela vägen fram. Flygträning kan vara värt ett försök!

Att en fågel kan flyga hjälper den att bygga upp sitt självförtroende. Har man en fågel, som är rädd för nya situationer, människor, föremål mm. kan flygträ-

ning ge fågeln det självförtroende den behöver, för att hantera dessa saker, utan att bli rädd eller skräckslagen. Fåglar som beskrivs som blyga och försiktiga, har därför extra stor nytta av att lära sig flyga, för att kunna känna mer trygghet

när den tar sig igenom vardagslivet, som sällskapsfågel. I kombination med andra träningstekniker, för att hantera nya situationer och människor, kan detta göra susen.

Gulnackad amason t.v, gulpannad amason t.h, båda i flygsele. Bild Ulf Zakariasson

När fågeln är vingburen är det bara fantasin som sätter gränser för vad som är möjligt. Med positiv förstärkning med t.ex. clicker kan man träna in olika kommandon så att fågel flyger till eller från dig, eller till anvisad plats i rummet. Eller varför inte träna in ett häftigt cirkustrick att visa upp för vännerna? Förutom att det är roligt och spännande

Lycklig pojke som kan ha sina fåglar fria att flyga.

att träna sin fågel, kan man även ha nytta av dessa kommandon, om man försöker få in en fågel som av misstag flugit bort.

Komma till skott

Idag finns det en del information om flygträning av framförallt papegojor att hitta på nätet, DVD, i böcker och via fågelfantaster, som redan flygtränar sina

Bild Pixabay

fåglar. Principerna för flygträning via positiv förstärkning är något som i teorin kan tillämpas på alla fåglar. Se bara till att du tränar din fågel i ett rum eller på en plats där den inte kan flyga iväg ut genom t.ex. ett fönster. Det spelar ingen roll om din fågel är ung eller gammal, om den har flugit lite eller mycket tidigare. Med rätt träning kan din fågel bli en vingburen luftakrobat, som kan se fram emot ett längre, friskare och roligare liv.

Vissa väljer att friflyga sina fåglar utomhus, efter att de har flugit med dem i sele ute ett tag, och lärt dem några kommandon som de svarar på. Hur väl en fågel lämpar sig för att friflyga utan sele utomhus beror lite på om arten lever som nomad eller bofast i det vilda. Är den nomad finns risken att den bara sticker, om den t.ex. blir rädd, och sedan inte kommer tillbaka. Även om den är bofast finns ingen garanti för att den kommer tillbaka, men sannolikheten är större. En fågel som är van vid att vistas utomhus i sele, att flyga i långlina och som har tränats i olika flygkommandon, känner sig lite tryggare i utomhus miljö och är troligtvis lite lättare att få tillbaka om den smiter. Risken är också mindre att den flyger långt bort om den är van vid en ute miljö.

Innan man ger sig på konststycket att friflyga sin fågel bör man läsa på ordentligt om ämnet och tekniker för att träna upp det. Kontakta gärna någon som redan ägnar sig åt det och utbyt erfarenheter innan du sätter igång. Som med så mycket annat går åsikterna isär om friflygning utomhus är rätt eller inte. Jag litar helt och fullt på att du som ägare kan fatta det beslut, som är

bäst för dig och din fågel. Med ordentligt med kunskap kommer du att kunna fatta det beslutet själv.

Tanumshede ZOO
Störst i Sverige på småfåglar!

ÖPPET
Vardag 11-18
Lördag 10-14
Söndagar stängt

Affärsvägen 1, 457 30 Tanumshede

Telefon: 0738-43 15 53
forpusalice@gmail.com
FB: Forpus Fågelfoder och Zoobutik

FlexiPet
BURAR & VOLJÄRER

Vi bygger kundanpassade Burar och Voljärer för dig och dina husdjur.

www.flexipet.se
tel. 0521-25 32 33

Allvitamin

Vårt sortiment av vitaminer finns att köpa i fackhandeln.

Besök din zoo-butik!

produktinformation www.vitamixhb.se

Har du långt till en zoobutik kan du beställa direkt på info@vitamixhb.se

FRANKS ZOOFOR

Vi tillverkar och är specialister på foderblandningar för burfåglar, duvor, vildfåglar och gnagare. Vi har ca. 25 egentillverkade foderblandningar. Vi kan även skraddarsy en blandning enligt önskemål.

VÄLKOMMEN TILL VÅR SMÅDJURMARKNAD!

Första söndagen i maj och första söndagen i oktober kl. 09.00 -12.00 kan ni komma och köpa/sälja/byta fåglar och andra smådjur. Butiken på gården är extra öppen dessa dagar. Marknaden besöks av ca 1200-1500 personer varje gång, så väl djurfantaster som förstagångsköpare.

Tel. 0415-440 57 - Mob. 070-620 57 13 - www.frankzoofor.se

Adress: Brunslöv 1188, 242 97 Hörby

AB Humlemölla Kvarn

Hästfoder, fågelfrö och andra tillbehör till djur. Svenskt kvalitetspellets för avhämtning eller leverans. Även pellets i lösvikt.

SCANDBIO

Humlemöllavägen 96, Åstorp
Tel. 042-500 58, 042-503 88

Kan uppfödning i fångenskap hjälpa till att rädda svalparakiten från utrotning?

Av David Waugh, Korrespondent, Loro Parque Fundación
Översättning Ulf Zakariasson, BDF

Den nomadiska vilda populationen av svalparakiten (*Lathamus discolor*) sprider sig över sydöstra kontinentala Australien under den australiska vintern och migrerar varje år söderut för att häcka i östra Tasmanien.

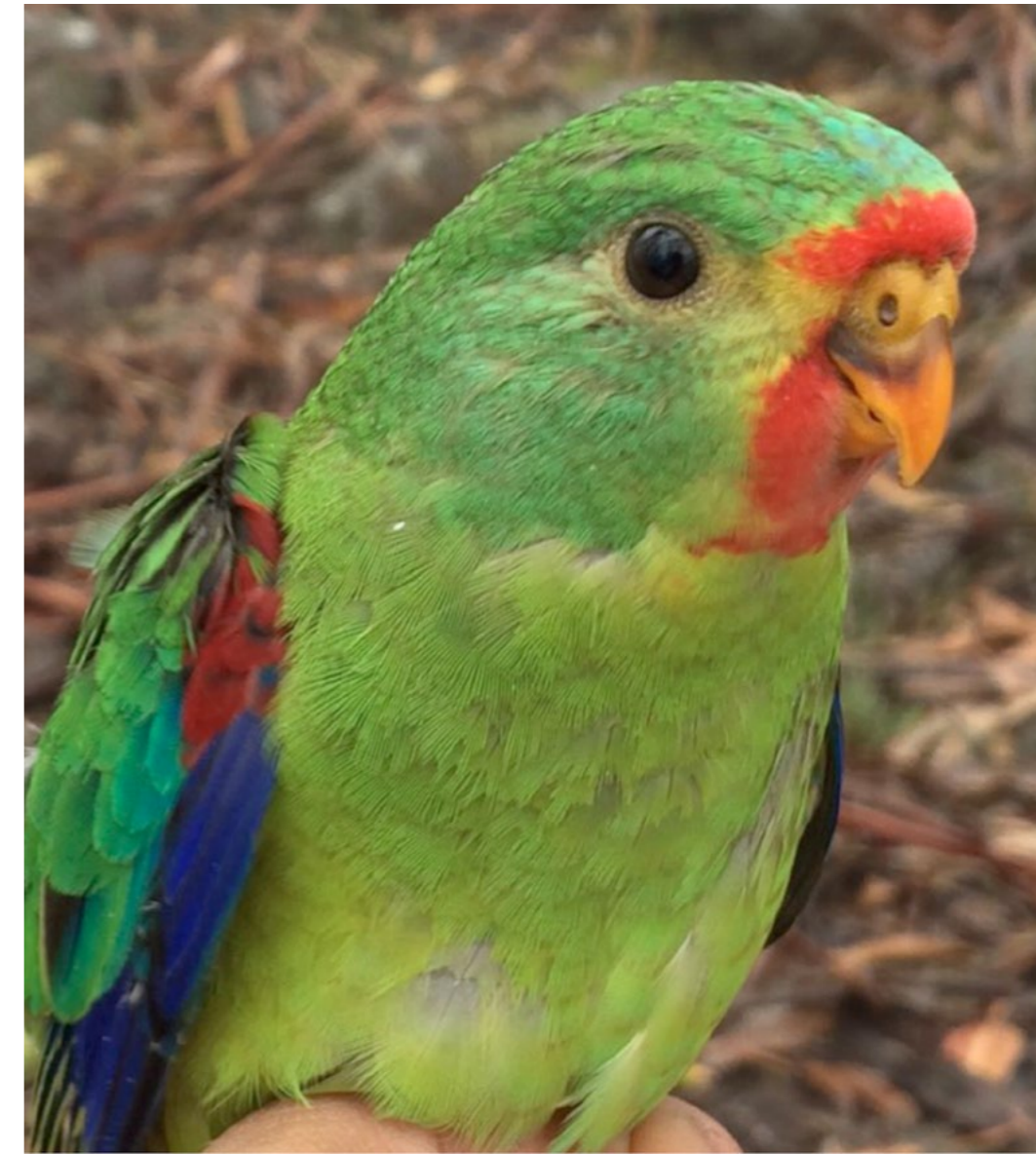
Förklaring: Bevarandearbete utanför utbredningsområde benämns ex-sit. i artikeln och bevarandearbete inom artens utbredningsområde benämns in-sit.

och arten listades som "hotad" år 2000. År 2010 uppskattades den totala populationen till 2 158 individer. Som svar på detta inledde professor Robert Heinsohn

Svalparakit, ungfågel. Bild George Olah CC BY-SA 4.0

För att lyckas med sin reproduktion kräver svalparakiter en överlappning mellan tillfälliga matresurser (nektar från blommande blågummiträd, (*Eucalyptus globulus*), och träskgummiträd, (*E. ovata*) och häckningshabitat (trädhålor i gammal skog). Detta innebär att bara en bråkdel av det bredare häckningsområdet är bebott under en viss häckningssäsong, beroende på var maten finns tillgänglig.

Under 1900-talet minskade den vilda populationen av svalparakiten,

från Fenner School of Environment and Society vid Australian National University (ANU) året därpå ett djupgående forskningsprojekt, med stöd från Loro Parque Fundación, om svalparakitens ekologi och hur nedgången kan stoppas. Projektet avslöjade att de värsta hoten inträffar under häckningssäsongen i Tasmanien, inklusive ohållbara skogsbrukspraxis som negativt påverkar svalparakiter föredragna habitat och häckningsträd. Dessutom utgör införda Kreffts flygpungekorre (*Petaurus notatus*) ett stort hot, då de jagar ägg, ungar och särskilt vuxna honor i häckningshålorna på natten.

År 2015 bekräftade en analys av populationens livskraft (genom Vortex-modelleringsprogram) utförd av Heinsohns team och andra forskargrupper att populationen var i kraftig nedgång. Som ett resultat uppgraderades arten till ”kritiskt hotad”. Populationens storlek uppskattades till cirka 750 individer år 2020, medan genetiska analyser visade på en värre situation, med endast cirka 300 individer. En studie från 2022 förutsade en minskning till 200 fåglar år 2026, med en 92,3 % minskning av populationen fram

till år 2031 (Owens et al. 2023). Den senaste genetiskt baserade uppskattningen (Olah et al. 2024), som bygger på ett större antal prover, visar att populationen uppgick till cirka 500 individer år 2019. Vidare genomförs årliga undersökningar av frivilliga över både häcknings- och vinterområdena, där de senare har studerats sedan 1995.

Den information som genererats genom projektet används inom ramen för den nationella återhämtningsplanen för svalparakiten (Commonwealth of Australia, 2024), som uppdateras vart femte år för att hjälpa till att upprätthålla, skydda och återställa kända häcknings- och viktiga födoområden över artens utbredning samt minska predation under häckningssäsongen i Tasmanien. Trots dessa insatser fortsätter svalparakiten att möta en pågående förlust av viktiga livsmiljöer, främst genom avverkning och misslyckanden inom politiken att skydda kritiska häckningsområden. Under dessa omständigheter är det inte förvånande att man nu överväger möjligheten till ett avelsprogram i fångenskap för att hjälpa svalparakiten att undvika utrotning.

SE VIDEO <https://www.youtube.com/watch?v=aFVjHe1DMYA>

SE VIDEO <https://www.youtube.com/watch?v=PhOreiD5uhY>

SE VIDEO <https://www.youtube.com/watch?v=7o5edLFTdzY>

Svalparakiter födosöker. Bild David de Groot-CC BY NC

Avelspar i voljär.

Bild: Lars Bodin

Eftersom ex-situ-bevarande, inklusive avelsprogram i fångenskap för att släppa ut djur i det vilda, också innebär betydande långsiktiga investeringar, har forskarna nyligen objektivt utvärderat denna möjlighet för svalparakiten (Bussolini et al. 2024). Det är värt att komma ihåg att svalparakiter har varit populära burfåglar i Europa sedan 1880-talet och hålls i små antal i Australien. En uppskattning från 2023 beräknar att cirka 336 individer hålls privat i landet. Dessutom finns cirka 44 individer hos institutioner som ackrediterats av Zoo and Aquarium Association Australasia (ZAA) som uppfyller specifika standarder baserade på periodiska expertinspektioner.

Modelleringen av ett avelsprogram i fångenskap för svalparakiter undersökte hur olika stora program och olika utsläppsscenarioer kunde leverera individer för att komplettera en minskande vild population. Modelleringen baserades på information från långsiktiga avelsprogram för två andra "kritiskt hotade" australiska fågelarter, orangebukig parakit (*Neophema chrysogaster*) och regentho-nungsfågel (*Anthochaera phrygia*). Modelleringens resultat visade att avelsprogram i fångenskap endast kunde bibehålla den vilda populationen på låga

Svalparakitungar i holk.

Bild Dejan Stojanovic

Holmen Birding Safaris

Fågelsafaris
artiklar, bilder
naturfotografering

www.holmen-birding-safari.com

nivåer (färre än 250 individer) medan utsläppen pågick. Efter att utsläppen upphörde, skulle de kvarvarande hoten i det vilda återigen orsaka en kraftig nedgång i den vilda populationen, där de flesta simulerade populationerna skulle bli utdöda inom tio år. Detta visar att ex-situ-förvaltning ensam inte kan återhämta hotade populationer på längre sikt och sannolikt inte kommer att hjälpa utan effektiva insatser för att hantera de hot som orsakade den vilda populationens nedgång från början.

En kvarstående fråga är kostnaden. För att uppnå de resultat som modelleringen för svalparakiter visade, uppskattades kostnaderna till mellan 42 och 118 miljoner

AUD (23,4–65,9 miljoner USD) över 30 år. Den jämförbara kostnaden för att bevara populationen i det vilda under samma tidsperiod uppskattas till totalt cirka 54,6 miljoner AUD (30,4 miljoner USD).

Även om kostnaden för ett avels- och utsläppsprogram i fångenskap verkar hög, bör man komma ihåg att finansieringskällorna ofta inte överlappar med dem för in-situ-bevarande. Kanske kan ett kombinerat angreppssätt nå den kritiska massa som behövs för att stoppa det ohållbara skogsbruket och de politiska misslyckandena att skydda svalparakiter- nas kritiska häckningshabitat.

Referenser:

Bussolini, L., Crates, R., Heinsohn, R., Owens, G., & Stojanovic, D. (2024). Befintliga bevarandeprogram för uppföd-

ning informerar om ex-situ-förvaltningsalternativ för hotade arter. Tillgängligt på SSRN (Social Science Research Network) 4880207.

Commonwealth of Australia (2024). Nationell återhämtningsplan för den svävande papegojan Lathamus discolor. Department of Climate Change, Energy, the Environment and Water: Canberra.

Olah, G., Waples, R. S., & Stojanovic, D. (2024). Påverkan av molekylär markörtyyp på uppskattningen av effektiv populationsstorlek och andra genetiska parametrar i en kritiskt hotad papegoja. Ecology and Evolution, 14(3), e11102.

Owens, G., Heinsohn, R., Crates, R., & Stojanovic, D. (2023). Långsiktiga ekologiska data bekräftar och förfinar bevarandevärderingen av kritiskt hotade svävande papegojor. Animal Conservation, 26(4), 450-463.

Uppfödare

Thomas Johansson

Uppfödning av Amasoner och Aror

Mob. 0725-25 03 25
epost: thomas@hagbloms.se

Håkan Ljungberg

Uppfödning av Pionuspapegojor

Mob. 0706-970 109
epost: Hakanljungberg66@gmail.com

Edsrosens Papegojor

Uppfödning av Gulpannad Amason

www.papegojsidan.se
Ulf Zakariasson, Mob 0703-347875

Lars Collovin

Uppfödning av Arassarier.
Kennel Stormbreaker
Uppfödning av Borderterrier

Lars & Catarina Collovin
Smygehamn tel: 0704 384499

Ingemar Hammarström

Uppfödning av röd kardinal
(Cardinalis cardinalis) & andra
frukt- & insektsätare.

Ingemar Hammarström
Ljungskile, tel. 0730 566364

**Vi vill ha fler
uppfödarrannonser!**

Annonspris 350:-

Kontakta Lars Collovin
annons@fagelhobby.nu

ZooSajten
-Din ZooButik på nätet-

- Leverans 1-2 dagar
- Frakt 69 kr / fraktfritt
- Sortiment för fåglar och andra husdjur

Ange rabattkod: *fagelhobby*
i kassan på ZooSajten så får du 10% rabatt på första köpet!
(Obs! gäller endast varor till ordinarie pris.)

Besök oss! Även lageravhämtning,
vi finns mellan Malmö, Svedala och Trelleborg.

Oss hittar du på

www.zoosajten.se

e-post: kontakta@zoosajten.se

- Betalningsalternativ:
- Faktura 14 dagar
 - Kortbetalning
 - Direktbetalning Swedbank
 - Dela upp betalningen

Europas bästa foder?

Produktexempel: Frö, pellets, äggfoder, holkar, bomaterial, frontgaller, skålar, vatten och foder automater, fågelleksaker i massor.

Bello

*Noga utvalda och
kontrollerade fröer,
förpackade i Sverige!*

Fröblandning
UNDULAT

1 kg

Säljs i väl sorterade zoobutiker i Norden.
www.imazo.se

Bli medlem i en fågelförening

Bohuslän-Dals Fågelhobby (BDF)

David Andersson
Mob 0730-590232

bdf@fagelhobby.nu
www.bdfhobby.eu

Dalarnas burfågelförening (DBF)

Ann-Marie Green
Tel 0241-230 95

dbf@fagelhobby.nu
www.dalarnas-burfagel.se

Ekens fågelhobby (EFH)

Michael Thoresten
Kärrvägen 6, 375 22 Mörrum

efh@fagelhobby.nu
www.ekensfagelhobby.nu

Göteborgs Fågelförening (GBF)

Maria Ahlström
Mob 0705-495970

info@gbfhobby.se
www.gbfhobby.se

Jönköpings läns fågelförening (JLF)

Martin Simonsson
Mob 0703-209571

jlf@fagelhobby.nu
www.jlf.gojor.se

Kristianstads Fågelhobby (KFH)

Anders Nilsson
Mob 0706-350114

kfh@fagelhobby.nu

Kullabygdens Fågelförening (KFF)

Kjell Friberg
Mob 0707-688322

kff@fagelhobby.se
www.kullabygdensfagelforening.se

Malmö Burfågelförening (MBF)

Tord Widell
Mob 040-947117 eller Mob 0702-610789

tordwidell@msn.com
www.mbf@fagelhobby.nu

Ringsjöbygdens Burfågelklubb (RBK)

Daniel Walther
Mob. 0709-666675

www.ringsjobygdensbk.se

Stockholms Burfågelförening (SBF)

Karl-Erik Tenglin
Mob 0706-21 04 70

sbf@fagelhobby.nu
www.sthlmburfagel.se

Upplands Fågelhobby (UFH)

Kristina Lennartsson
Mob 0734-059522

ufh@fagelhobby.nu
www.ufh.nu

Öresunds Fågelförening (ÖFF)

Roland Olsson
Mob 0707-174958

off@fagelhobby.nu
www.oresundsfagelforening.se

Din kompletta reklamleverantör inom Tryck / Print och Dekor

"vi trycker på allt och lite till!"
"från idé till färdig produkt"

Besök vår webbplats www.uzreklam.se

Storformatprintning
Affärstrycksaker
Fordonsfoliering
Laserprintning
Dekor & Expo
Digitaltryck
Promotion
Textiltryck

UZ Reklam

Ring oss på telefon:
0534-613 50

Vi trycker Fågelhobby

Föreningar med medlemstidning, välkommen till oss

Tryck är mycket mer än bara färg på papper. Vi hjälper dig med hela processen eller enbart valda delar. Allt för att du ska göra intryck på din omgivning.

Rådgivning · Formgivning · Tryck
www.itgrafiska.se